

Український гуманітарний інститут стає все кращим – Фелікс Понятовський

Фелікс Понятовський – проректор з питань розвитку та зовнішніх зв'язків в Українському гуманітарному інституті. На цій посаді він працював близько року. До цього чотири роки був проректором з академічних питань. Перед цим він був координатором магістерських програм. УГІ він присвятив чималий відрізок свого життя, а з початку 2020 року відправляється на роботу в адвентистський університет, що в Кенії.

З цього приводу ми поговорили з ним.

Як Ви оцінюєте свою роботу в УГІ?

Розпочинаючи роботу на посаді проректора з академічних питань, я поставив перед собою два завдання. І вважаю, що в більшості їх досягнув.

Перша проблема, з якою ми стикнулися, це відсутність автоматизації обліку різних питань, пов'язаних з академічним процесом. Ми декілька років шукали програмне забезпечення, яке могло б нам допомогти у вирішенні цієї проблеми. Два роки тому ми придбали його і вже працюємо за ним. Звичайно, це програмне забезпечення працює ще не на повну потужність, але сподіваємось, що в майбутньому ми доведемо його до нормального рівня. Але багато функцій з тих, що ми вже започаткували, працюють.

Друге питання, яке я теж поставив перед собою, це впровадження системи «Moodle» в навчальний процес. Я вважаю, що вона досить непогано працює. Єдине, над чим ще потрібно попрацювати – це заохочення викладачів використовувати цю систему. «Moodle» ми запустили десь чотири роки тому. Та якщо раніше потрібно було переконувати викладачів, щоб вони використовували програмне

забезпечення, то зараз дехто вже самостійно переходить на таку систему і використовує її у своєму викладанні.

Ще один проєкт, який ми теж майже закінчили, це впровадження системи антиплагіату. Нещодавно ми підписали контракт з фірмою «Unichesk», і тепер всі роботи, які пишуть наші студенти і викладачі, будуть більш якісно перевірятися на антиплагіат.

За роки роботи в УГІ, які зміни інституту на краще Ви помітили?

За роки роботи в інституті я помітив, що покращилася інфраструктура кампусу. Було зроблено ремонт адміністративного корпусу, зробили новий стадіон, покращили житло викладачів, провели реформи в їдальні: якість приготування їжі стала набагато краща, а також зробили ремонт.

Також я помітив, що існує зміна викладачів. Тобто з'являється більше нових молодих викладачів, які також бачать в цьому позитивний крок вперед. Звичайно, деякі викладачі не мають великого стажу роботи, але в будь-якому випадку це непогано, тому що вони мають багато енергії і це покращує навчальний процес. Ну і сама організація навчального процесу покращилася. Хоча в деяких питаннях ще виникають проблеми.

З якими труднощами Ви стикалися під час роботи?

Найбільша складність, з якою ми стикаємося – це резистентність працівників. Коли ти впроваджуєш якісь новації, дуже часто трапляється, що не всі сприймають їх позитивно. І це закономірно, тому що все нове сприймається дуже часто через призму якогось негативу. Наприклад, з тією самою системою «Moodle». Коли ми тільки запровадили програму і переконували викладачів в тому, що її потрібно використовувати, то дуже багато викладачів не сприймали цю нову систему. Вважалося, що це зайвий клопіт, зайве навантаження на них. А я в свою чергу намагався переконати їх в тому, що це навпаки полегшує роботу.

Що вам подобається найбільше в УГІ?

УГІ – це молодий навчальний заклад. І через це мені подобається, що він досить гнучкий. Тобто тут можна щось змінювати. Мені подобається спостерігати, як невеличкі зміни, які ти впроваджуєш, приводять до гарних результатів. Ти бачиш плоди своєї роботи, і це надихає.

Вже відомо, що ви покидаєте УГІ. Чому ви змінюєте роботу в Україні на роботу в Кенії?

Розумієте, я тут сім років працюю і мені вже хочеться якихось змін в своєму житті. Та й пропозиція, яку мені запропонували, досить приваблива.

Чому не Польща, наприклад?

В Польщі є адвентистський навчальний заклад, але він досить маленький. Там немає тих перспектив, які є в Африці.

Африка – це один із найбільших регіонів, де дуже багато членів церкви Адвентистів сьомого дня. Наприклад, в тому дивізіоні, де я маю працювати, приблизно чотири мільйони адвентистів. Для порівняння, у нашому дивізіоні близько ста тисяч членів. А там чотири мільйони – один дивізіон.

На тій території є дуже багато навчальних закладів. Але університет, в якому я буду працювати, готує магістрів і докторів для всього африканського континенту. Це великий виклик для мене, тому що це зовсім інший рівень викладання, але це досить цікаво.

Як ви думаєте, чи зміниться ваше життя після переїзду, і як?

Звичайно, воно буде інакшим, тому що там інші виклики, проблеми, труднощі, ну і зовсім інші переваги. І хоч там такий самий кампус, як і тут, але ритм життя буде іншим.

Інтерв'ю брала Надія Симоненко

Джерело – ugi.edu.ua